

El pont del Diable i la Fira

Martorell

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Martorell

Coordenades:

Latitud: 41.47491
Longitud: 1.93693
UTM Est (X): 411238
UTM Nord (Y): 4592024

Classificació

Número de fitxa: 08114 - 7
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Dídac Pàmies Gual
Data de registre de la fitxa: dc., 10/12/2014 - 01:00

Descripció

Fa molts anys vivia prop de Martorell, a l'altra banda del riu, en una casa molt atrotinada i mig ensorrada, una vella molt vella, tant vella que ningú no sabia els seus anys, encara que tothom suposava que en tenia més de cent.

Aquesta dona que als seus anys es conservava molt desperta d'intel·ligència i lleugera de cames era considerada a la comarca com una màgica que tant aviat feia receptes per a guarir les bèsties o les persones,

com donava consells referents a les collites o a la vida de família.

Però vet aquí, a la vigília de la Fira anual, a la qual hi venien pastors d'arreu de Catalunya amb ramats de tota mena de bestiar, com que no cabien tots a la vila, molts pastors construïren pletes i corrals a l'altra banda del riu, prop de la casa de la vella, des d'on per un vell pont de fusta passaven el bestiar a la Fira. Doncs un any, un dia abans de començar la Fira de Martorell, va esclatar una gran tempesta. La pobra vella que també criava aviram per a vendre'l a la Fira, no parava de resar i mirar al cel demanant que el temporal acabés aviat, però semblava que ningú no l'escoltés. Els núvols eren cada cop més foscos, la pluja era més forta i els llampecs i els trons més esglaiadors.

A mitjanit es va sentir, per damunt del brogit de la tempesta, una forta remor que anà augmentant fins a dominar tots els altres sorolls. Era el riu que, engrossit el seu cabal fins a uns límits mai vistos, ho arrasava tot al seu pas. Canyes, arbres, cabanes s'anaven inclinant al seu pas i desapareixien sota l'aigua. Quan aquesta va arribar a l'alçada del vell pont de fusta, amb un lleuger espetec, se'l va endur sense cap esforç. La vella es va adonar de seguida que tant per a ella com per als pastors d'aquella banda del riu la Fira havia acabat abans de començar i va exclamar:

- Diable, quina mala sort!

Acabava de pronunciar aquestes paraules quan al bell mig de les flames de la llar va sortir el Diable en persona i li va dir:

-M'has cridat? Què vols de mi?

La vella s'emportà una gran ensurt amb l'aparició. De seguida, pensant què en podria treure de profit de la visita, va contestar:

-T'he cridat perquè m'ajudis. Vull que en aquesta mateixa nit construeixis un pont tan sòlid que l'aigua no se'l pugui endur mai més.

-I què em donaràs a canvi?- replicà el Diable.

-L'ànima del primer que passi pel pont- va dir la vella després d'un moment de reflexió.

-Tracte fet- acabà el Diable, i va desaparèixer per on havia vingut envoltat per una boira de fum intens i olor de sofre.

I mentre continuava plovent, una legió de dimonis construïen un pont sòlid i esvelt, el qual ja tenien acabat al despuntar l'alba. En fer-se de dia va deixar de ploure i la gent que s'apropà al riu ja va poder contemplar el nou pont. Es quedaren bocabadats i feien grups parlant del prodigi quan es va presentar la vella i els va dir:

-De què us estranyeu? No us feia falta un pont? Doncs el Diable ens l'ha construït.

I els va explicar el tracte que havia fet aquella nit. A l'escoltar-lo tothom va quedar esgarrifat i la gent deia:

-Si és així ningú de nosaltres passarà el pont.

-I qui ha dit que hagi de ser un de vosaltres- va dir la vella somrient maliciosament.

I obrint el sac que portava va deixar escapar un gat que, en veure's lliure, li va faltar temps per a travessar el pont corrent com un llampec.

-Tractes són tractes- va dir aleshores la vella.

-Estem en paus, Àngel del Mal.

Història

L'origen de la llegenda es desconeix, no obstant sabem que el pont, fins la reconstrucció de l'any 1768, s'anomenava Pont de Sant Bartomeu. Aquesta i quatre llegendes més van ser publicades en un calendari de l'any 1983, editat pel Centre d'Estudis Martorellencs, en motiu de la commemoració dels 700 anys de l'obra gòtica del pont del Diable.

Bibliografia

RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal
FONTALBA, J. (setembre de 1965): El pont del Diable i la fira. La leyenda del pont del Diable de
Martorell, dins Revista Plaza de Catalunya, núm. 29. Barcelona.

